

[Bækgaard.]

være mindre Jordbrugere, som har en større Indkomst, men tager vi den Gennemsnitsindtægt, der her er regnet med, vil der mindre Jordbrugere i Almindelighed faa en Nedsættelse paa 50 pCt. En Jordbruger med en Indkomst paa omkring 2 000 Kr. vil faa en Nedsættelse paa 25 pCt., medens det vel nok vil gaa lige op for Gaardmanden, der sidder med en Indtægt paa 4 000—5 000 Kr. Det har jeg regnet med, men det kan ogsaa tænkes, at han vil faa en Forhøjelse, medens Manden med den større Indtægt vil faa en Forhøjelse paa 25 pCt. Vi maa nemlig huske paa, at Skatterne er progressive, de gaar fra 0,3 til 1,3 pCt. — Progressionen kan ogsaa gaa højere op, naar vi regner Kildeartsbeskatningen med, men det har jeg ikke gjort her. Det skal under alle Omstændigheder nok vise sig, at Indkomstskatten pr. 1 000 Kr.s Ejendomsskyld bliver højere paa de større Ejendomme end paa de mindre, idet vi maa huske paa, at der oppebæres Indkomst af flere paa de større Ejendomme end paa de mindre.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at det er min Opfattelse, at Kravet om en Nedbringelse og Fastlæggelse af de kommunale Ejendomsskatter, saaledes at de — ligesom det nu er Tilfældet i Bykommunerne — kommer til at udgøre en mindre Del af det samlede Skattebeløb, stadig trænger sig mere og mere paa, og at det efter min Mening ikke lader sig afvise. Dette Krav om mere Ligestilling i vor Beskatning og mere Hensyntagen til Skatteevnen er i sig selv saa berettiget, at det fordrer sin Løsning. En saadan Reform giver det foreliggende Lovforslag Udtryk for, og jeg vil meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for det.

Jeppesen (Drusebjerg): Det er en gammel hævdevunden Skik, at store Sager behandles i dette høje Ting med den størst mulige Grundighed, navnlig i de Udvalg, som nedsættes til deres Behandling. Dette medfører som Regel, at det tager en rum Tid, før saadanne Sager er modne til Afstemning og Vedtagelse her i Tinget. Om den Sag, som er til endelig Afgørelse i det høje Ting i Dag, maa det imidlertid siges, at der kun er medgaaet yderst kort Tid til Behandlingen af dette store og indgribende Spørgsmaal, der tager Sigte paa en af de største Ændringer, som dansk Skattelovgivning i lange Tider har beskæftiget sig med. Jeg forstaa oprigtigt talt ikke, hvorfor

Flertalspartierne har haft saa stærk Hast med at faa denne Sag ført igennem, thi som Kriseforanstaltning overfor det kriseramte Landbrug vil Loven ikke kunne faa nogen særlig Betydning.

Dertil kommer, at det altid har været god Skik, at man prøvede paa at omvende dem, der saa anderledes paa Tingene, og dette sker bedst ved, at der indhentes Oplysninger i videst muligt Omfang til Klaring og Belysning af Problemet fra alle Sider. Men det har ikke været Tilfældet med denne Sag. Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) siger ganske vist, at der er svaret paa de Spørgsmaal, der er blevet stillet. Ja, der er stillet et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, og det er blevet hurtigt besvaret, men der er adskilligt andet, som det kunde have sin store Interesse at faa Oplysning om gennem Udtalelser fra Amts- og Sognekommunerne. Men det har der slet ikke kunnet være Tale om i Løbet af de 14 Dage, som var levnet dette høje Ting til Sagens Behandling. Dertil kommer — og det maa de to Flertalspartier indrømme —, at der kun har foreligget højst mangelfulde Oplysninger om, hvorledes man tænker sig Dækningsspørgsmaalet, endeligt ordnet. Det har ikke været muligt at komme længere end til de Antydninger, som ogsaa er nævnt i Dag fra denne Talerstol. Og hvad angaar de indirekte Skatter, som den ærede Ordfører (S. Rasmussen) antydede som en Mulighed til Fremskaffelse af Dækning, har det ikke været muligt at afpresse ham og hans Parti en Udtalelse om, hvad man kunde tænke sig at bringe i Anvendelse. Det er muligt, at Svaret kommer i Dag — man har før hørt, at et Svar er kommet i den 11te Time, for ikke at sige i den 12te, og vi er nu naaet til den 12te. Den ærede Ordfører har endnu en Lejlighed til at udtale sig derom, det vilde have Betydning for Sagens videre Behandling i det høje Folketing. Men ellers ligger Spørgsmaalet ganske paa samme Maade, som det laa ved første Behandling.

Af de Oplysninger, der er fremkommet dels gennem Udtalelser indenfor Udvalget, dels i det Svar, Udvalget har faaet paa sit Spørgsmaal til det høje Indenrigsministerium, fremgaar det klart, hvorledes Lovforslaget vil komme til at virke, hvis det bliver ophøjet til Lov. Det vil som Kriseforanstaltning kun faa Betydning for en ganske lille Del af Landbruget. Derimod er der adskillige Mennesker udenfor Landbruget, nemlig Grund- og Villaejere, som vil faa Gavn af Loven, men de kan vel ikke i særlig Grad siges at være kriseramte.